

Vinnuvangin: Joel undir Leitinum

Mynd: Álvur Haraldsen

FLEIRI BØKUR Í SENN

Eisini tilskrivur hann flokki sínum í Hoydølum viðvirkan til íblástur, tí millum floksfelagarnar vóru so mikið kend fólk sum Kári á Rógvu, sáli, Ben Arabo, Rúni Bro Róin, Sigurð Ó. Vang, Christian Danielsen, Hans Ellefsen, Jóannes Jacobsen og Teitur Samuelsen.

– Ikki tær at siga, so var tað ein øgiliga spennandi flokkur við nógvum íblástri, sum eg har var partur av. Har var nógv orðaskifti og nógv kjak, og tað var altíð heilt øgiliga spennandi og gevandi, tí øll vóru vit líka íðin at koma fram við okkara meiningum, sigur Joel.

– Og við lærarum sum Katrin Thomasen, Pól Jespersen og Christian Ihlen slaptst ikki undan, at hetta í allar mátar var eitt inspirerandi umhvørvi.

Ein avleiðing av stóran áhuganum fyri samfelagsviðurskiftum og hvussu samfelagið virkar, er hugur at lesa, og Joel sigur seg serliga væl dáma at lesa ævisøgur og søguligan skaldskap.

– Ja, tað má gjarna vera sovorðið, sum gevur einum innlit í, hvussu tingini henda, og tað merkir eisini tað, eg havi liggjandi á náttborðinum. Har er akkurát nú ein bók, sum eitur »Art of War« og hevur sín uppruna fyri 2.000 árum síðani, sigur hann.

– Ikki er tað frítt, at eg »multitaski« eisini, tí eg kann gott lesa fleiri bókur í senn. Soleiðis eri eg nú eisini í holt við eina av fleiri ævisøgum, sum eru skrivaðar um fyrrverandi amerikanska uttanríkisráðharran, Colin Powell. Hetta er ikki tann, ið hann sjálvur hevur skrivað, men hana ætli eg mær eisini at fáa fatur í.

Oman á hesar báðar nevndu bøkurnar, kemur Joel so eisini við bókini hjá Heðini

„*Eg havi øgiliga lætt við at síggja, hvussu tingini hanga saman ella skulu hanga saman. Eg fái ilt í eyguni, tá eg síggi ting, sum ikki geva meining, og tað er ikki bara galdandi fyri mítt egna arbeiðspláss*“

Brú, »Feðgar á ferð«, sum ikki minst Marius Johannesen mundi gera kenda við sínum útvarpsupplestri. Ikki er heldur sørt, at Joel hermir eftir bæði Mariusi og øðrum við, men serliga í sambandi við »Feðgar á ferð« hevur hann eina lítla stuttliga søgu.

– Tað var í sambandi við onkra útvarps-sending, at verfaðir (Robert McBirnie, blðm.) skuldi brúka eitt brot av upplestrinum hjá Mariusi, men ikki ordiliga hevði stundir at leita tað fram í savninum. So ringdi hann til mín og bað meg lesa og herma hetta pettið, hann skuldi brúka, og tað mundi eydnast væl, tí eingin legði til merkis, at tað ikki var Marius Johannesen sjálvur, ið las, flennir hann við einum ikki so lítlum skálkabrosi.

»FÁI ILT Í EYGUNI«

Ein eginleiki, ið Joel sjálvur heldur vera eitt av sínum fremstu eyðkennum, er tað, ið hann kallar sín »logiska sans«.

– Eg havi øgiliga lætt við at síggja, hvussu tingini hanga saman ella skulu hanga saman. Eg fái ilt í eyguni, tá eg síggi ting, sum ikki

geva meining, og tað er ikki bara galdandi fyri mítt egna arbeiðspláss, Posta, men allastaðni, tí tá eg komi eg inn á eitt arbeiðspláss – tað veri seg eina fyrirkøku, eina umsiting ella okkurt sovorðið – og síggi, at her verður arbeitt skeivt, so fái eg ilt í eyguni av tí, sigur hann.

– Tað má geva meining. Og eg haldi eisini, at tað verður í alt ov lítlan mun sett spurnartekin við, um tingini eru í lagi, umframt at ov lítil handling er aftanfryri, tá tað so vísir seg, at tingini ikki eru í lagi. Man má tora at handla. Um vit bara taka tað stóra høpið, so er øgiliga nógv fokus uppá, at landskassin skal hava fleiri inntøkur, men øgiliga lítið fokus á, um pengarnir verða brúktir rætt. Tað er eitt øki, sum fólk eru øgiliga bangin fyri ordiliga at taka fatt í.

Eitt annað, Joel nevnr í hesum samanhangi, er tað alt ov lítla frælsi, ið stjórar mangan hava, tí teir ikki sleppa at skipa tingini, so tey geva eina meining.

– Har kann eg nevna eitt dømi um, at eg nú ein dagin datt yvir eina kunngerð um TAKS, har tað stendur, at stjórin hjá TAKS

hevur skyldu til at skipa stovnin í eindir, men at landsstýrismaðurin ger av, hvar eindirnar skulu liggja. Tað gevur onga meining, tí tá er struktururin longu brotin, heldur hann og hevur hug at ilskast inná, at tingini verða pettað sundur, uttan at tað hevur nakra sum helst gagnliga ávirkan á effektivitetin – heldur tvørturímóti.

– Tað sama er eisini við øllum hesum mongu frádráttunum og studningsskipanunum, ið eingin setir spurnartekin við, men sum bara eru har og skulu verða har. Einaferð lá ein meining aftanfryri, tá teir komu, men nú teir eru komnir, skulu vit krampagtiga halda fast í teimum, uttan at tað í veruleikanum gevur nakra meining longur, tí tingini hava flutt seg, síðani teir komu.

ÓGREIÐ VIÐURSKIFTI

Eisini nevnr Joel undir Leitinum kjakið um, at vit skulu hava trý sjúkrahús í Føroyum, har hann sigur seg sakna, at sjúkrahúsverkið fyrst og fremst skal hugsa um, hvat er best fyri kundan, sjúklingin, men at tað alt samalt druknar í, at øll bara tosa um og hugsa um strukturin.

– Akkurát hatta rendi eg meg í á Posta, har alt var desentraliserað. Fyritøkan hevði framleiðslu um alt landið, og tað fekk eg ilt í eyguni av beinanvegin, tí alt var so øgiliga desentralt og lítið logiskt. Síðani hava vit umskipað tingini og framt broytingar, so nú er tað logiskt og ger, at vit hava kunnað fingið eitt heilt annað lønsemi í tað, sigur Joel, ið saknar politiskt dirvi og vilja til veruliga at fáa sum mest burtúrur – einum frælsum Føroyum at frama.

framhald...